

گرفتن یقه مخالفان اعدام به جای حاکمان قاتل!

ریحانه اعدام شد. بعد از هفت سال انتظار و امید... در این مدت مادر ریحانه بدرستی تصمیم گرفت ماجرای دخترش را رسانه ای کند تا شاید به این طریق از اجرای حکم اعدام جلوگیری شود. در این مدت بسیاری با همین هدف، به کمک شعله پاکروان مادر ریحانه برخاستند و تا جایی که ممکن بود صدای او را به دوردست ها بردند. امروز اما ریحانه با وجود تمامی تلاشها به دار جنایت آویخته شد! رژیم جمهوری اسلامی به روال همیشگی اش به اعتراضات داخلی و جهانی در این رابطه هیچ اهمیتی نداد و این دختر جوان را در حالی که بیمار و تبار بود با عجله به دار آویخت.

براستی چرا ریحانه را با اینکه به نظر میرسید حکم اعدام او را به تاخیر انداخته اند، بیکباره از رختخواب بیماری بیرون میکشند و با عجله آنهم بدون اینکه حتی محل اعدام را به مادرش بگویند، به دار می آویزند؟! جواب را شاید بتوان در تظاهرات اعتراضی اخیر به باندهای سیاه اسید پاش در اصفهان دید. آیا سردمداران رژیم جمهوری اسلامی با این اعدام بدنال تحت الشعاع قرار دادن این اعتراضات نبوده اند؟! وگرنه علت این تصمیم گیری سریع برای اعدام چه میتواند باشد؟

ولی جالبتر از همه، این است که عده ای بجای اینکه یقه آن سیزده قاضی که حکم اعدام را امضا کردند، بگیرند، انگشت اتهام را بسوی کسانی دراز کرده اند که به یاری مادر ریحانه در رسانه ای کردن این خبر برخاسته بودند. کسانی که اتفاقا برخلاف بسیاری، ریحانه و مادرش را در این پروسه تنها نگذاشتند. اما! اینهم از طنز روزگار ما است که این اتهامات در اصل، مادر ریحانه را نشانه گرفته است که چرا با رسانه ها مصاحبه کرده است!! آنهایی که میگویند یا فکر میکنند، اگر این ماجرا در سکوت پیش می رفت شاید شانزده سربندی، ریحانه را از صدقه بخشش خود برخوردار میکرد! اینها کسانی هستند که ماهیت رژیم که با سرکوب و جنایت و اعدام بر سرکوب پا مانده است را هنوز نشناخته اند! براستی چرا محسن امیر اصلانی که اتفاقا خانواده اش به حرف رژیم اعتماد کرده و هیچ مصاحبه ای انجام ندادند را اعدام کرد؟ به آنها گفته بودند که اگر موضوع را رسانه ای نکنید محسن را آزاد خواهیم کرد! نتیجه اعتماد به گرگ را دیدیم! رژیم حتی کسانی مثل آرش رحمانی پور یا زهرا بهرامی که حاضر به اعتراف دروغ شدند و تن به مصاحبه تلویزیونی دادند را از اعدام معاف نکرد. در کشوری که طناب دار بعنوان یک قانون همیشه بر بالای سر مردمانش قرار دارد. هیچ انتظاری بیش از این نمیتوان داشت. همه راهها در چنین مملکتی به قتل و کشتن انسان منتهی میشود. همانطور که در طی سی و اندی سال گذشته شده است.

میگویند بیش از 800 اعدام در سال جاری در ایران اجرا شده است. براستی تقصیر اینهمه اعدام با کیست؟

اعدام‌هایی که اتفاقاً اکثریت آنها در سکوت انجام شد و هیچ رسانه‌ای جز بصورت آماری از آنها حرف نزد!

در کشوری که قتل و جنایت بصورت دولتی حاکم است. این بلاهتی محض است که در اجرای اعدام‌ها، آنهایی که برای جلوگیری از اعدام تلاش کرده‌اند را مقصر قلمداد کنیم و قاتل بزرگ را از تیغ برهانیم!

یکی از این موضع‌گیری‌ها، نوشته‌ی هیلا صدیقی در صفحه‌ی فیس بوکش می‌باشد. شعرهای هیلا را دوست میدارم ولی این موضع‌گیری‌ها را اساساً قبول ندارم. در مملکت ما اگر در تمامی این سالها بجای یقه مقتول یقه قاتل را گرفته شده بود. وضعیت بسیار بهتر از این بود! لطفاً به جای متهم کردن مردم، به آنهایی که زیر حمایت دولتی به صورت دختران اسید می‌پاشند، اعتراض کنید... به دستگیری مهدیه گلرو اعتراض کنید... به دستگیری عکاسی که به دلیل عکس گرفتن از تظاهرات ضد اسیدپاشی به زندان افتاده است، اعتراض کنید. به اینهمه ظلم و جنایت در این دیار اعتراض کنید.

علت اعدام‌ها را نه در عکس‌العمل مردم بلکه باید در حکومت سی و پنج ساله رژیم جستجو کرد که خون این مردم را در شیشه کرده است. رژیمی که فقط و فقط با بر پا کردن بساط اعدام و سرکوب و شکنجه و سنگسار برپا مانده است. تا بساط اعدام و سرکوب در این مملکت جمع نشود. هیچ چیز عوض نخواهد شد. فردا باز، ریحانه یا محسن دیگری بر سر دار خواهند رفت!

ریحانه جباری فقط یک نفر از میان انبوه انسان‌هایی است که در این مملکت ویران بیگناه بر سردار رفته‌اند. اعدام ریحانه جباری فقط و فقط بر گردن رژیمی است که با وارد کردن قانون قرون وسطایی قصاص در قوانین کشوری آنهم در قرن بیست و یکم می‌خواهد این قتل را به گردن مردم بیندازد. در یک جامعه مترقی حتی اگر قانون اعدام لغو نشده باشد. یک دادگاه مجرب با قاضی، هیئت ژوری، دادستان و وکیل در یک بحث و جدل طولانی مشخص میکنند فرد مجرم است یا نه؟ در رژیم جمهوری اسلامی این بحث سنگین را به گردن دو خانواده‌ی داغدار می‌اندازند تا هر دو را درگیر کنند یکی را بدنبال بخشش گرفتن و دیگری را به عنوان تصمیم‌گیرنده قتل!! در قرن بیست و یکم کدام مملکتی جز کشورهای عقب افتاده از این قوانین پیروی میکنند؟

نوک تیز قلم را به سمت این رژیم بگیریم و نه به سمت کسانی که با تمام توانشان بر علیه اعدام و اعتراض بر علیه این قتل عمد توسط رژیم جمهوری اسلامی برخاسته‌اند!

عاطفه اقبال - 26 اکتبر 2014